

Prihodnja številka izide v soboto 15. novembra

Poština plačana v gotovini

SOBOTA, 1. NOVEMBRA 1952

10 dinarjev

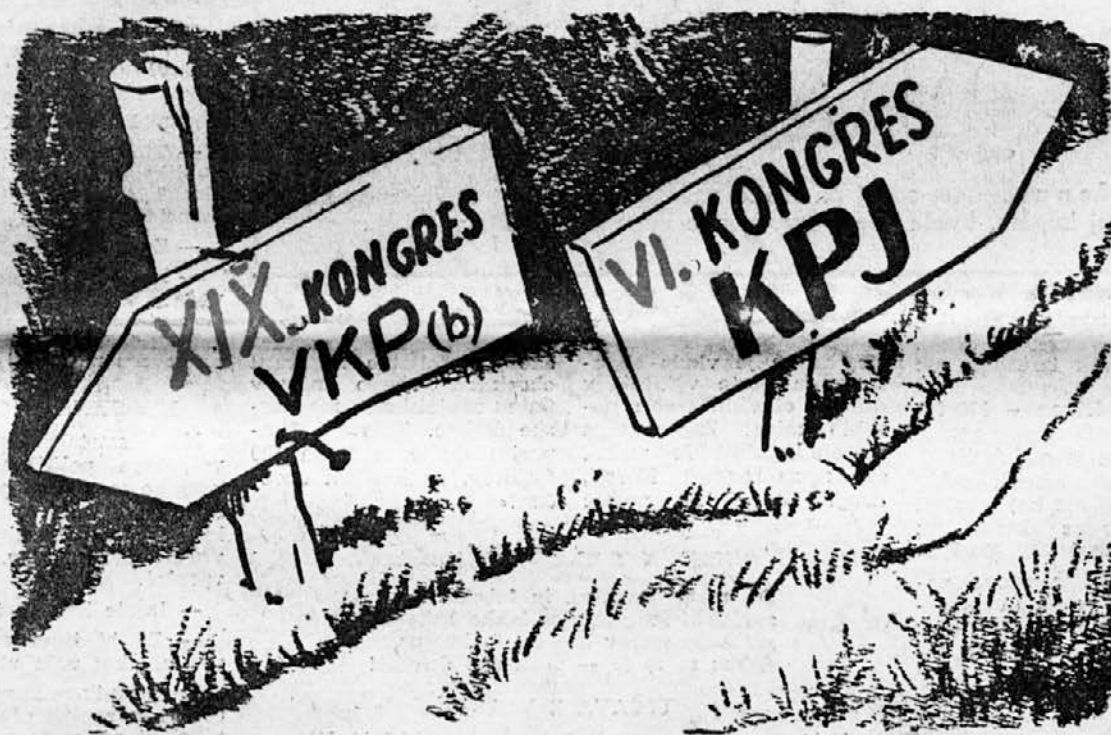
TOTI LIST

LETO V.

LIST ZA DOBRO VOLJO IN SMEH / IZHAJA VSAKO DRUGO SOBOTO

ŠTEV. 18

KVANTITETA IN KVALITETA

RIM. — Italijanski uradni krogi se zaskrbljeno vprašujejo, kam bodo slovenski aktivisti iz Slovenske Benečije odpeljali italijanske otroke, ki jih baje na vso moč silijo v slovenske šole. To pa ni enostavna stvar, kajti italijanske otroke potemtakem nagovarjajo, naj gredo v šole — v Jugoslavijo!

PARIZ. — Ker se Marty in Teilon nikakor nečeta javno pokesati svojih zablod, vlada v Parizu prepričanje, da sta najbrže dobro zavarovana proti morebitnim nesrečam, sicer ne bi se mogla tako brezskrbno sprehajati po mestu.

MOSKVA. — Ker nekateri zapadnjaški listi nepravilno komentirajo izjavo tovariša Malenkova na 19. kongresu Vsemogočne Krviljne Peščice (birokratov), da se je dvignil standard sovjetskih državljanov le na en par čevljev, pol para galoš in en meter volnene blaga letno, je pooblaščen Toti radió dati o tem naslednje uradno pojasnilo:

1. — V poročilu niso bili vštetí čevlji, galoše in obleka sovjetskih funkcionarjev, ker bi v tem primeru dosegel življenjski standard sovjetskega delovnega človeka nerealno raven: 5 parov čevljev, 150 m blaga vseh vrst, 3 pari škornjev, 2 avtomobila itd.

2. — Med sovjetske delovne ljudi so bili vštetí tudi zaporniki, ki dejansko ne nosijo niti čevljev niti galoš niti oblek, zaradi česar so za cca 1000% znižali življenjski standard ostalih ljudi, ki zaenkrat še ne sedijo.

3. — Če upoštevamo, da odpade na enega delovnega človeka, ki še ne sedi, deset zapornikov, na 1000 zaenkrat še svobodnih delovnih ljudi pa 100 funkcionarjev, potem dobimo naenkrat čisto drugačno sliko standarda sovjetskih državljanov.

ZEMLJEPIS

Tiste dni, ko se je v New Yorku začelo zasedanje OZN, je bil Janezek vprašan zemljepis.

— Povej mi, Janezek — je rekel profesor — kje sta se Amerika in Sovjetska zveza najbolj približali?

— Najbolj blizu sta si na Koreji, najbolj oddaljeni pa v Organizaciji združenih narodov!

NEVARNA UGOTOVITEV

— Ali si slišal, Petja, da bo v kratkem nova čistka v Partiji?

— Čort! Potem lahko pridemo na vrsto samo še mi — enkavedejevci!

Sovietskemu poetu

(Po Prešernu)

Kdo zná
Stalina častiti brez konca, mejá!

Kdo ve
genialnemu modrecu lizat peté,
od zore do mraka, od mraka do dne!

Kdo uči
zavezat iskreni resnici oči,
razširjat klevete, razdore, laži!

Kako
bit hočeš poet in ti pretežko
ponižno in vdano je kimat z glavó!

Stanu
se svojega spomni in laži še v snu!

STARI ZNANCI

Hodila sta dva bivša partizana po Trstu, pa naenkrat pravi prvi:

— Poglej, Janez! Tale, ki gre pred nama, je pa Roberto, funkcionar Zveze italijanskih bojevnikov!

— Odkod pa to veš? — se začudi drugi. — Odkod ga poznaš?

— Saj sem ga videl v hrbet že kot fašista v Sloveniji!

ZLOBAZA

Urednik rimskega dnevnika novinarju:

— Toda, dragi moj, čemu neki hočete napisati resnico o Jugoslaviji? Zakaj pa vendar imamo — svobodo tiska?

IZ ČESKOSLOVAŠKE

Bedřich Stock je pijan razgrajal po praških ulicah. Ustavil ga je policaj in zahteval od njega dokumente.

— Kako se pišete?
— Bedřich Stock!
— Stok?
— Da, toda s ek (ce-ka), prosim.
— Ah, oprostite, tovariš, nisem vedel...

KOMENTAR

Dva funkcionarja NKVD komentirata sklepe XIX. kongresa VKP(b). Prvi pravi:

— No, kaj praviš k pomankanju partijske kritike?

— Eh, Serjoža, dosti čezurnega dela se nam obeta!

DVE DOMOVINI

— Nu, Anjuška, povej mi, kje pa živijo Židje?

— V Izraelu in — Sibiriji.

IZUMOMANIJA

— Tovariš Likvidatorščikov, tale državljani Morozov se mi zdi družbeno nezanesljiv. Pomislite, edini v našem okraju je, ki še ni ničesar izumil!

SOVJETSKI SAH

— Oprostite, kakšno varianto pa igrate vi?

— Sovjetsko obrambo!

— Se mi je kar zdelo, ker jemljete moje figure z mojimi figurami!

SVARILO

— Aljoša, prosim te, nikar ne zevaj, sicer utegne še kdo pomisliti, da izdajaš tajnosti z XIX. partijskega kongresa!

ENA O BRKIH

— Ali veš, zakaj ima batjuška Stalin tako dolge brke?

— Seveda, zato, ker TASS še ni sporočil, da so Rusi iznašli britev in brivski čopič.

NA ROMUNSKO-BOLGARSKI MEJI

Romunski graničar: »Ali že veš, da so v Bukarešti odprli s sovjetsko pomočjo novo romunsko banko?«

Bolgarski graničar: »Kako so jo odprli, brate, s sekuro ali s svinjsko nogo?«

MED NORCI

Trije norci so sedeli na vrtu norišnice in se pogovarjali.

— Jaz sem Brut, ki je ubil Cezarja! — je z gromkim glasom zavpil prvi.

— Jaz sem Napoleon Bonaparte, ki ga je obćudovala vsa Evropa! — je zarjugal drugi.

Tedaj se je oglašil še tretji:

— Pst, jaz sem pa tisti, ki ga je CK VKP(b) proglasil za najpametnejšega!

SLABO KAŽE

»Kam plove ta svet,« je vzklisknil ameriški južnjak, »vse svoboščine bomo izgubili. Nazadnje niti zamorcev ne bomo smeli več linčati!«

TRŽAŠKA TOLAŽBA

Nenni: »No, sedaj pa lahko našo moralo zopet povežemo skupaj, saj imamo, hvala bogu, s povezano marcelo vred kje vedriti!«

Obračun

ste, da se je vlada obvezala, da boste vplačali v desetih obrokih tretje posojilo miru! Razen tega morate plačati še zadnji obrok za pomoč Koreji, drugi obrok za pomoč

mirovni organizaciji, peti obrok za sovjetsko-madžarsko prijateljstvo in tretji obrok za nabavo knjig v tednu sovjetske in madžarske knjige. Zato mi čimprej plačajte še tistih 120 forintov, da končam obračun!«

Pesem z zasedanja OZN

Da gramofon izum in fabrikat sovjetski je, s tem se lahko bahamo, saj argumentov kup za to imamo, dokaz za to je — vsak naš delegat!

TEŽAVA Z VLAKI

Neki Američan se je peljal z vlakom po Mehiki. Njegov tolmač se je na dolgo in široko kregal s sprevednikom. Američan se je pozanimal, kaj ni v redu:

— Veste, señor, sprevednik pravi, da je to včerašnji vlak. Naši vozni listki pa veljajo za današnjega, ki pa bo prišel šele jutri!

PREVIDNOST

Prišel je v newyorško brivnico neki Italijan. Lastnik lokala ga je vljudno vprašal, kaj želi.

— Briti! — je kratko odvrnil Italijan in sedel na stol.

Lastnik je pomignil pomočniku, ki je že začel Laha militi, naj pride k njemu in mu zaskrbjeno pošepnil:

— Brij ga previdno in pazi, da ga ne porečeš. Kajti, če izgubi tale Lah pri nas kapljico krvi, utegne tržaški župan Bartoli zahtevati priključitev ZDA k Italiji! Pazi torej — usoda Amerike je v tvojih rokah!

NEVOSCLJIVOST

Vzdihnil je poglavar čikaških gangsterjev:

— Fantje, samo Cippica si vzemite za zgled!

Pa se je oglašil eden:

— Hm, lahko njemu, ko je pa imel — papežev blagoslov!

POPRAVEK

— Ti, zakaj pa imajo republikanci za svoj emblem slona? Ali bi ne bil boljše kameleon?

— Zakaj pa?

— No, pogled samo njihovega kandidata Eisenhowerja: na jugu govori v prid rasne diskriminacije, na severu pa proti!

NERODNA ZELJA

Na smrt obsojenega vplivnega političnega zapornika je obiskal predsednik južnoameriške države, kjer so spremembe vlad vsakodneven pojav, in ga vprašal:

— Imate kakšno željo?

— Da bi živel vsaj eno uro več kot vaša vlada!

Predsednik se je nervozno obrnil in zapičil oči v paznika, ki pa se je začel takoj opravičevati:

— Oprostite, gospod predsednik, toda izvršitev obsodbe je danes res nemogoča...

Zakaj Avstrijci tako goreče

SAJ SO VENDAR INTIMNI

LJUBIJO ČISTOCO

SO POBOŽNI

Česar se je Janezek naučil — Janez zna!

Pri mnogih trgovskih podjetjih je vse preveč ustaljena navada, da cene sicer naglo dvignejo, zelo težko pa spet spustijo.

Ze kot otroci smo se igrali...
»Dol gre, gor pa ne gre!«

...in kot trgovci enako pravimo:
»Dol gre, gor pa ne gre...!«

Felician Dreta:

IZ DOMAČEGA LOGA

TEŽAVE GOSPE NERGAČKE

»Suša je, suša je, vse hudič jemlje,
bog več ne mara pregrešne te zemlje.
Kaiser Franc Jožef der Erste, oj, kje si!
tarna — in bele si žemljice mesi...«

NEKOČ IN DANES

Eva je v raju strašansko grešila:
sad iz domačega gaja je užila.
Danes samo bi zavihnala nos:
»Made in USA, le mi je kos!«

UGANKA ZA NAJBOLJ BISTRE GLAVE

Prva in druga obe sta brez glave,
tretja zleti kot raketa v višave,
pa še četrta in peta ne vžge,
šesta za bežen se hipec razvne,
vse do desete nam vsaka ugasne.
Kaj je to? Naše žveplenke prekrasne!

O CIGARETAH

Sarajevske, mostarske,
banjaluške, zagrebške,
niške, zadrške, ljubljanske,
aeroplanske in jadranske,
vseh vrst cigarete imamo,
vsaki svojo hvalo damo.
Konkurenčne so si vse
v kvaliteti. V ceni — ne!

NEKAJ NE ŠTIMA

»V nebesih nekaj ne
štima,« je zadnjič tožil
naš gospod župnik, »po-
leti sem napravil proce-
sijo za blagoslovljeni dež,
pa ni bilo nič z njim. Kar
na lepem pa ti začno uva-
žati turško pšenico. Le
kako jim je tam zrasla
brez božjega blagoslova?«

SAMOGOVOR SPEKULANTA

»Francel, če ti letošnjih
140 milijard škode zaradi
suše ne vrže par deset-
tisočev profita, potem je
najboljše, da greš kar v
penzion!«

Vohljačevo

obvestilo z onega sveta

Zalujočim in nežalujo-
čim ostalim javljam tužno
vest, da sem umrl. Zaradi
krepostnega življenja na
zemeljski obli, sem še
gorak prispel direktno v
nebesa.

Zdaj gledam doli na
svoj Ptuj. Videl sem, kako
so med minoritskimi knji-
gami izkopali staro Tru-
barjevo zapuščino. Slava
vrlim najditeljem! Kakor
hitro se v nebesih znaj-
dem, vzamem pero v roko
in napišem poročilo iz na-
šega konca. Do tedaj pa:
še na mnoga leta!

VOHLJAČ,
pokojni penzionist.

Ali poznate, Celjani, tole
pesmico mladega Adami-
ča: »Celje, mesto belo in
veselo...« Belo je že belo,
za to so Celjani pridno po-
skrbeli, ne vem pa, če je
res tudi veselo. Včasih smo
še slišali kakšno veselo in
zaokroženo, pa tudi pa-
metno po mestnem ozvo-
čenju; sedaj pa, ko je to
zadevo prevzel »Radiocen-
ter«, je kot zacoprano. Ve-
liki zvočniki bulijo v ulice
kot buldogi, ki jim je firma
odrezala jezike menda za-
to, da ne konkurirajo pro-
daji radioaparatorov. Posto-
pek po vzorcu: »Zaduši, pa
boš svoj gospod!« Seveda,
ko bi ne bilo Cefizlja.

Pa tudi drugače se Celje
modernizira. Iznajdljivi me-
ščani so si omislili javne
sušilnice perila na najbolj
primernih mestih in sicer
na uličnih balkonih in
oknih menda zato, da mesto
okrase, obenem pa pokaže-
jo nove vzorce spodnjega
perila. Oglejte si ga n. pr.
v Kocbekovi ul. št. 1, Ipav-
čevi ul. št. 6, Ulici 29. no-
vembra št. 7 itd. Da pa bo
stvar zanimivejša zlasti za
tujce, priporoča Cefizelj, da
v bodoče vtaknejo prizadeti
v perilo še lastnike!

Mestna ustanova »Javni
nasadi« je obnovila v vseh
brezovih drevoredih nova
drevesca na mestu polom-
ljenih. Cefizelj priporoča
šoferjem, pijancem in tudi
ponočajnikom omenjeno
ustanovo, ki se mnogo tru-
di za olepšavo Celja, v upo-
števanje, če se jim že dre-
vesca nič ne smilijo. Mo-
goče bodo na tak način na-
sadi boljše očuvani.

Se še vidimo!

Cefizelj

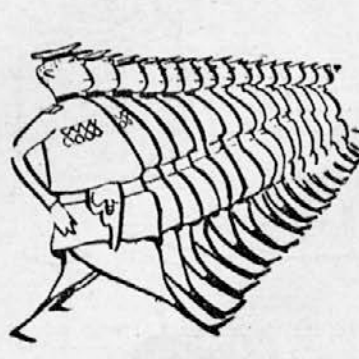
Ljubi sovjetske osloboditelje

VELIKI LJUBITELJI UMETNOSTI

SKRBIJO ZA RED IN ZAKONITOST

IN LJUBIJO TRADICIJO

NON LICET (ali zgodba o preveč tajni tajnosti)

Na občnem zboru Cirilmetodijskega društva v Ljubljani je poleg 60 slovenskih delegatov bilo tudi 66 duhovnikov — gostov iz Hrvaške.

— He, he, fratrus, sklepe naše zagrebške konference smo torej le uspeli obdržati v najstrožji tajnosti! Kar poglejte, sobratom smo take zmešali štrene, da so še orientacije zgubili!

Intenziven študij

— Kje si pa bil, da izgledaš tako izčrpan?
— Eh, dragi moj, danes ponoči sem preštudiral Marxov »Kapital«!

Iz zahodne Nemčije

Kupec: »Eno teh vaših limuzin želim kupiti.«
Tovarnar: »Izključno! Vse so že prodane jugoslovanskim zadrugam in tovarnam!«

Volilna morala iz „zlatih časov“

CIRCULUS VITIOSUS ... (ali lahkih nog naokrog!)

Naše tovarne nogavic izplačujejo znatne presežke plač!

— Oprostite, nam je zelo žal, toda oen ne moremo znižati. Kar poglejte! Konkurenca je pač konkurenca!

Neki gost je vzkliknil: »Gostinska podjetja se pritožujejo, da imajo zaradi počasnega obračanja sredstev prenizke kredite. Pa saj ni čudno, ko pa že na eno samo pivo čakam celo uro!«

Kralj Matjaz: »Kako vruga, ali sem še pod Peco, ali pa v kakšnem gostinskem obratu...?«

Ail ne bo to grozdje prekisló?

V svojem članku pred XIX. kongresom VKP(b) se Stalin zanaša na spore in oborožene konflikte, ki bi naj izbruhnili med zahodnimi silami.

— Sto se babi htelo, to se babi snilo...

Albansko pravosodstvo

V Albaniji je vlada nedavno sprejela zakon, na podlagi katerega lahko obsodijo na smrtno kazen otroke od 12 do 16 let.

Sodnik: »Napisal je na zid: »Dol z Enver Hodžol!« Obsojam ga na smrt!«

Zagovornik: »Saj je vendar še otrok!«

Sodnik: »Tem bolje! Bo vsaj v zrelih letih znal svoje otroke naučiti, da se ne sme pisati po zidovih!«

N'ma Rečez izaro

Blaž Mozol:

Iz Mohorjeve hiše

V Celovcu v Mohorjevi hiši je razen tiskarne še ena obrt. Tischler je v slovenščini mizar in zares lahko pri njem nabaviš vse vrste vrat. Pravijo, da skozi največja prideš do vodstva UVP, skozi prav tolikšna, z vsemi barvami popleskana, pa do jugoslovanskih emigrantov. Načrt za tovrstna vrata, ki imajo to prednost, da vedno ne škripljejo, je izdelal znani be-ga strokovnjak. Koza-murnik - Muri (po želji lahko izbereš več tipov: za emigrante v Rimu, za one v Parizu in posebej za tiste v ZDA). Sledijo posebej izdelani portali za dostop v Vatikan in v nemški celovski škofijski ordinariat (poseben tip za zvezo z g. Kadrasom je treba izdatno mazati s špehom ali klobasami). Poseben patent KLS predstavljajo lično izdelana vrata za pristop do dr. Steinacherja in njemu sličnih ostankov nacizma; ta imajo to prednost, da se jih da zelo tiho odpirati. Na zalogi so tudi vrata za stike s sovjetskimi predstavniki oz. okupatorji v Avstriji (znamke »Dolfe«). Pravijo, da je pred kratkim uspelo konstruirati tudi vrata za možnost dostopa do francoskega zunanjega ministra gosp. Schumana. Majhnih vratac za stike z gradiščanskimi Hrvati pa ni več na zalogi.

PRIMARNOST

Na XIX. kongresu VKP(b) je tovarišč Malenkov med drugim dejal, da so tudi v Sovjetski zvezi odkrili način izdelave atomske bombe. Zato bodo ZDA izgubile primarni položaj na področju izsiljevanja in zastraševanja malih narodov z atomsko bombo, kajti pridružila se jim bo tudi — Sovjetska zveza.

VELIKO ODKRITJE

V neki budimpeštanski kavarni sta se znašla Madžar in Rus. Beseda je dala besedo in oba sta začela na veliko hvaliti svojo domovino. Madžar se je pohvalil, da čuvajo v budimpeštanskem narodnem muzeju knjigo iz časov mogočnega Atile. Rus se je ob tem milostno nasmehnil in odgovoril:

— To ni nič posebnega, če pomisliš, da imamo pri nas v muzeju svinčnik, s katerim je Noe napisal karakteristiko za vsako žival, ko so odhajale z ladje!

Zakaj pa imamo svobodo vere...?

V Gorici neki župnik ni hotel krstiti slovenskega otroka na slovensko ime, ampak mu je proti volji matere dal italijansko ime.

— Kako, per dio santo, ne bi mogli spremeniti takšnega neitalijanskega imena v pravo italijansko! Pri nas vlada vendar svoboda vere!

Ni boga — ni krompirja

Prišel je ruski strokovnjak Krompirčikov v neko madžarsko vas in vprašal prvega kmeta, ki ga je srečal na cesti, kako pri njih uspeva krompir in kako je izpolnil svoj plan.

— O, odlično, tovarišč Krompirčikov — je odgovoril. — Pod genialnim vodstvom vsemogočnega Stalina je obrodil krompir tako, kot še nikoli doslej. Če

bi pripeljali ves krompir, ki smo ga pridelali, na kup, bi bil ta tako visok, da bi segel prav do boga v nebesih.

— Harašo, harašo! — se je razveselil strokovnjak Krompirčikov, toda njegov obraz je postal kmalu zelo resen. — Ali ne veš, da ni boga? — je vprašal kmeta.

— Seveda vem — je odgovoril kmet — saj tudi krompirja ni...

Alriški strahovi?

Patrulja: »Mau Mau?«

Sofer: »Ne, bau bau!«

Izdaja Novinarsko društvo Slovenije, Poverjeništvo Maribor — Ureja uredniški odbor, odgovoren Ciril Kavčič — Uredništvo in uprava Maribor, Kopališka ul. 2 — Telefon št. 28-76 — Ček račun Narodne banke št. 6401-90-332-51 — Poštni predal 52 — Rokopisov in risb ne vračamo — Tiska Mariborska tiskarna

PROTEST

— Jurček, zakaj se pa nikoli ne umiješ? Ali te ni sram, da si vedno umazan kot prašiček?

— Ampak, teta, razumi vendar, da to delam samo v znak protesta. Vsak dan iz šole grede defiliramo mimo OLO Kranj, da bi na ta način pospešili ugodno rešitev prošnje predstavnic AFŽ za zimsko kopališče!

UMETNIKI ZA VSAKO CENO

Kaj je umetnost, so se vprašali na Jesenicah?

Ali je umetnost, sezidati nov kolodvor s staro opeko? Ne!

Ali je umetnost z novo opeko sezidati star kolodvor? Tudi ne!

Toda prodati staro opeko za bagatelo, da lahko potem kupiš novo za drag denar, to je umetnost, ki jo zmorejo samo graditelji kolodvora na Jesenicah — in še ti na tuj račun!

PSIHOLOŠKI MOMENT

Vprašal je neki radovednež nekoga z okrajne ekonomije v Radovljici:

— Poslušajte, zakaj pa niste pokosili otave?

Vprašani je hitro položil prst na usta in zašepetal:

— Tiše, da ne čuje živina! Veste — zaradi psihološkega momenta: živina je tako namreč prepričana, da je krme na pretek, pa se brezskrbno redi — za zakol!

PREHITRO

Micka je zaupala presečenemu Jožetu sladko skrivnost, da bo kmalu oče. Srečni oče pa se je s kislim obrazom počehljajal za ušesi in zarobantil:

— Madona, par mesecev bi pa še lahko počakala, da bi kupil od Janeza še tistih štirideset arov zemlje, kolikor mi je še manjka do petdesetih! Potem bi imel vsaj kaj upanja, da mi bo davčna komisija v Žužemberku priznala upravičenost do prejemanja otroških doklad!

SLAN HUMOR

— Janez, kaj pa je to, kar piješ? Nekam čuden duh ima.

— Hm, veš, to je pa slana voda!

— Kaj ti jo je zdravnik predpisal?

— Ne, ampak ker nikjer v Kočevju ni kisle vode, moram pač piti domačo sodavico, izdelano iz klorirane kočevske vode!

— Pa si rekel, da piješ slano vodo!

— Hudiča, mar ni dovolj zasoljena — 10 dinarjev za dva deci?!

PRVA SLIKA

V lokalu nočnem mož sedi, buteljčno vino se iskri. Z dekletom sta tesno objeta, življenje krasno ji obeta.

KOMENTAR

V podjetju pa je bil tedaj, uradno najden primanjkljaj: 33.000 dinarjev!

DRUGA SLIKA

V sliki tej se prejšnja dva že na motorju vozita. V usnjenem plašču on in ona se vozita kot dva barona.

KOMENTAR

Nič se ne ve, kako, zakaj, uraden že je primanjkljaj: 51.350 dinarjev!

Zasebno življenje trgovskega poslovo- vodje Primanjkljajoviča

TRETJA SLIKA

Da bi deklet ga bolj ljubilo, gradi naš mož si novo vilo. Na pol so že končana dela, ko cela bc. se hosta vzela.

KOMENTAR

Med tem, ko je gradil svoj gaj, bil najden tak je primanjkljaj: 116.460 dinarjev!

ČETRТА SLIKA

S to sliko konec je idile, so vmes posegle višje sile. Ves primanjkljaj je bil brez haska, in mož se za ušesi praska.

KOMENTAR

Z zadevo vso se zdaj zabava seveda — notranja uprava

ZAKLJUČNI KOMENTAR V PROZI

Če se še pa ne, se bo pa morala prej ali slej!

Radjska jutranja te oradba

Napovedovalec ob šestih zjutraj: »Vstanite, odprite na stečaj okna in začnimo s tekom na mestu — ena, dva, tri...«

Felician Dreta:

Mea culpa

(Samokritično kramljanje Slovenca)

A kot rečeno: nisem le jaz takšen! V Kranju pri »Iskri« izdelujejo kinoprojektorje. Strokovnjaki iz inozemstva so jih zaradi izvrstne kvalitete že večkrat pohvalili. Izvažamo jih celo v Avstrijo za devize. Nam je potrebna avstrijska valuta, Avstriji naši izvrstni kinoprojektorji! Pa so se našli med brati Slovenci tudi na tem polju takšni, ki jim tuje bolj diši od domačega in naročili so si kinoprojektorje iz Avstrije. Sicer niso prav nič boljši, so pa zato za cel milijonček dražji! In danes te vabijo na ogled: »Pridi, boš videl naš kinoprojektor! Iz Avstrije smo ga dobili!« In ti, brat Slovenec, klobuk dol! Prikloni se kinoprojektorju, ki je prilezel izza meje! Milijon več je vreden kot domač! Izkaži mu spoštovanje! Nostra culpa — tudi takšni se najdejo med nami!

Slovenci slovimo tudi po tem, da smo odprte glave za tuje jezike. Ni ga skoraj med nami, ki bi ne obvladal poleg materinščine vsaj še ene tuje govorice. In silno radi pokažemo to znanje, Mea culpa, tudi jaz sem takšen, da rad pokažem, kaj znam.

Priznajmo si, bratje Slovenci, takšni smo: kar je tujega, nam bolj diši kot domača roba. Vsi nismo takšni, a kar mrgoli jih, ki so! Tudi jaz sem — mea culpa — eden v tej množici.

Zgodnji letošnji sneg na okoliških hribih me je prisilil, da sem se ozrl po novi suknji. Okroglo vsoto sem imel na strani in sklenil sem jo uporabiti zoper mrz. Krasno blago sem si kupil: krombi! Ker je krombi le angleški nekaj vreden, sem kupil pač angleškega. Krojač, ki ga je strokovno otipal, mi je sicer povedal, da je krombi domač, vendar visokokvaliteten. A če me danes srečate v novi suknji, vam bom ponosno zatrjeval, da je suknja iz angleškega krombija. Mea culpa! Priznam: prizvok »angleški« mi silno imponira!

Naša stara teta žive že od detinstva v Ameriki. Večkrat se nas spominjajo in nam kaj pošljejo. Letos so čuli o suši, ki nas je prizadela. »Suša je tam,« so dejali stara teta zaskrbnjeno, »polje jim ni obrodilo.« Pa so nam poslali nekaj konzerv zajčje paste. Prepričani so bili naša stara teta, da so nam vsled suše na polju že vsi zajci pocrkali. In dobili smo na naš naslov pasteto iz ameriških zajcev in vsakomur, ki jo ponudimo, s poudarkom povemo, da je ta pasteta iz ameriških zajcev. So pa ameriški zajčki prav takšni kot naši, le rdeče oči imajo, ki pa v pasteto ne pridejo. Mea culpa, takšen sem! Zajec je dober, ameriški še boljši!

IZ CHAPLINOVIH OTROSKIH LET

Mali Chaplin se je pogosto potepal z drugimi dečki po cestah.

— Ali ne moreš malo mirovati? — ga je ostela mati.

— Saj se samo igramo! — je odgovoril sin.

— Kje pa je zapisano, da se moraš igrati stalno s pokvarjenimi in malopridnimi dečki?! Zakaj si ne poiščeš boljših?!

— Saj sem si jih hotel, toda njihovi starši jim niso dovolili, da bi se igrali z menoj.

SLABA PODOBNOST

Ameriški slikar Sargent se je nekoč pogovarjal z gospodično, ki ga je zelo občudovala.

— Mojster — mu je rekla — zadnjič sem videla fotografijo, ki vam je bila tako podobna, da se nisem mogla vzdržati in sem jo poljubila!

— Pa vam je slika poljub vrnila? — je vprašal slikar.

— Ne.
— No, potem mi pa res ni bila podobna — je mirno odvrnil Sargent.

TOVARIŠKI ODNOS

Znani vituoz na našem koncertu nenadoma pogrešno zaigra nekaj taktov. Iz publike se oglasi glasen krah. Smejal se je njegov prijatelj — znani pisatelj. Vsa publika sledi njegovemu smehu in kmalu je v dvorani splošen krah.

Po končanem koncertu je dejal vituoz pisatelju:

— To ni bilo lepo od tebe! Če se ti ne bi pričel smejati, publika sploh ne bi opazila napake. Moj odnos do tebe je bolj tovariški: koliko tvojih komedij sem že videl, pa se nisem nikoli smejal!

Letos sem užival dopust na morju. Prekrasno je bilo. Ves dan sem poлегal na plaži in — mea culpa — gledal za brhkimi dekleti. Seznanila sva se s črnooko Italijanko. O kakšni rasni mržnji obojestransko ni bilo ne duha ne sluha. Lepo sva se razumela. Ona je bila iz Trsta, njeni starši pa nekje iz Kalabrije. Nekdanji prosluli strah Kalabrije, Rinaldo Rinaldini (založba Ant. Turk 1919) bi bil lahko njen stric, nič hudega, meni je bila všeč. Jaz sem jo klical: mia bella signorina, ona pa mi je govorila: mio coccolo (po tržaško mora pomeniti to nekaj srčkanega!). Čebljala sva po italijansko in kdor me globlje ne pozna, bi me imel za prebivalca De Gasperijevega škornja.

Neko dopoldne sem spet poлегal v topli mivki in kadil. Sosed na levi se mi je približal in me po italijansko poprosil za ogenj (verjetno me je mož slišal brbljati z mojo črnookinjo). »Prego, prego,« sem vljudno poskočil in mu prižgal cigareto. »Grazie,« se mi je zahvalil. Pričela sva kramljati in govorila sva že dobre pol ure — po italijansko seveda. Tedaj je prišla mimo neka Avstrijka, s katero sva imela skupen prostor pri jedi v hotelu. »Guten Morgen, gnädige Frau,« sem jo kar najvljudneje pozdravil. Odzdravila mi je in odbrzela v tople valove. »O, Sie sprechen deutsch?« se je zveselil moj sosed. Priznal mi je, da v italijanščini

Nezakonsko dete

(Po Prešernu)

Kaj pa je tebe treba biló, dete novó, dete mladó. On, ki je pravi oča tvoj, dal je ostavko, šel v pokoj. Išče se novi oča tvoj, službo nastopi lahko takoj. Al' te je treba biló, al' ne, vendar podpirat bo treba te.

Kljun:

Junake poznam ...

Junake poznam, ki bi radi udarce delili tako, da jih ne bi nikoli nazaj več dobili. Junake poznam, ki naperjajo drzne besede v hrbet, ki napadajo vedno samo iz zasede. Junake poznam, ki kupčujejo pridno s citati. Če prazen si, moraš iz tujega žepa nabrati.

IZ SOLE ZA UMETNO OBRT

V Ljubljani je šola umetne obrti. Dijaki nje tožijo močno potrti: »Nad nami že dolgo ni strehe več cele, med ukom imamo — odprte marele!«

»KULTURNA« IZ TRBOVELJ

„Zasavski vestnik“ je v eni svojih zadnjih števk objavil tole poročilo:

»Minulo sredo sem bil spet v kinu. Vrteli so francoski film »Varujte se plavalask«. Dvorana je bila razprodana. V kinu sem opazil pri tej predstavi več blondink kot običajno. S filmom so bili večinoma vsi zadovoljni, saj je bil v njem »tempo«, takšne zgodbe pa imajo naši ljudje radi. Tudi jaz sem med njimi. Po predstavi sem v gostilni vprašal prijatelja, če mu je bil film všeč. Nasmejan, kakor je vedno, mi je odgovoril, da mu je ugal. Ob tej priložnosti je napravil vse pohvale vredno opazko, da so naše blondinke bolj zale, kot pa so bile junakinje tega filma. Na to imenitno ugotovitev sva pila konjak. Koliko časa sva ga spravila, ne upam povedati.

NOV PLESNI SPORED

V Gotni vasi in okrog Novega mesta sploh pravijo, da se prav lepo pleše na partizanske »Hej brigade«, »Kovači smo« in druge podobne. Baje bo Tedrenikov harmonikar začel v kratkem izvajati Beethovnov simfonije, na katere bodo plesali bugi-vugi...

ZARADI REDA

— Zakaj se slikarji podpisujejo na slike?
— Zato, da jih ne bi kdo narobe obesil.

NEKAJ NOVEGA

»Moj sin, ki študira, mi piše vsak mesec!«
»Moj pa meni ne, ker mu pošljem vsakega prvega toliko, da mu ni treba pisariti domov!«

ANEKDATE

Od Talleyranda, enega najbolj zvitih in najbolj neznačajnih francoskih diplomatov, so nekoč zahtevali, naj napiše kritiko zaščitnih carin. Talleyrand je pristal in napisal zelo dolgo kritiko, ki jo je v rokopisu izročil svojemu tajniku, da jo prepiše. Ko je tajnik vrnil delo avtorju, ga je ta vprašal, kaj sodi o stvari.

— O, to je zelo duhovita razprava — je odvrnil tajnik — ampak, ali ste za zaščitno carino ali proti.

Talleyrand se je nasmešnil:

— No, potem je spomenica čisto v redu!

VSTOPNINA

Neki Anglež je prišel v Ferney, kjer se je pogosto mudil slavní francoski pisatelj in filozof Voltaire. Vprašal je, če bi ga lahko videl. Voltaire je pristal in določil uro obiska. Anglež je prišel točno. Sluga ga je odvedel v Voltaireovo sobo. Voltaire je vstal, se obiskovalcu priklonil, nato pa se začel obračati levo in desno, se sklonil naprej in nazaj ter naposled presenečenemu Angležu dejal:

— Hoteli ste me videti in zdaj, upam, da ste se me nagledali z vseh strani. Zato prosim za pet soldov. Toliko menda znaša vstopnina v vsaki menažeriji.

TEZEK ODGOVOR

Predsednika ZDA Roosevelt je nekoč neki novinar pri intervjuju vprašal:

— Na kaj mislite, kadar se brijete?

Roosevelt je nekaj časa premišljeval, potem pa odgovoril:

— Na svojo brado!

PREMOŽENJE

Davno tega je mladi zdravnik Merywether odprl lastno ordinacijo. Nestrpno je čakal pacientov, ki pa jih kar ni hotelo biti. Končno je zazvonilo in vstopil je dr. Thompson, slavní specialist za srčne bolezni. Zdravnik Merywether je bil ves iz sebe — hkrati srečen in začuden.

— Kaj želite, gospod doktor, s čim vam morem pomagati?

— Boli me srce, gospod kolega.

— Toda, gospod doktor, ali je vam sploh potrebna moja pomoč? Vam, ki ste najboljši specialist na svetu za srčne bolezni in ki za en sam obisk računate celo premoženje?

— Tako je — je odvrnil dr. Thompson — prav zato si ga sebi ne morem privoščiti.

ni posebno podkovan in pogovor sva nadaljevala v nemščini. Spet pol ure! Mož je bil simpatičen; mimogrede sem ga vprašal, odkod je. »Aus Jugoslawien,« mi je odvrnil. »Pazi, bogati,« sem vzkliknil, »dakle Jugoslawien! A zašto onda nas dvoje tučemo talijanski i švabski! Ajde, da razgovaramo po naški!« Smejala sva se in pričela pogovor v srbohrvaščini. Spet pol ure! »Eh, meni je dosta sunčanja,« sem dejal, ko je zvonilo poldne, »drago mi je bilo, ja idem na ručak.« »Ja isto,« je dejal on in vstala sva.

Tedaj pa je nastopil Deus ex machina. To je pojava, ki je v starih gledaliških igrh delala srečne konce. Nastopil je torej Deus ex machina v obliki mojega starega znanca. »Zdravo, fanta,« je vzkliknil, »hudiča, nisem vedel, da sta tudi vidva tu!« Z mojim sobesednikom sva se spogledala. »Kaj je ta tudi Slovenec,« sem vprašal Deusa. »Jasno, Pepe z Jesenic!«

Še smo v troje malo pokramljali. Po slovensko! Še danes pa ne vem, kako to, da sva z onim začela po italijansko, nato prešla na nemščino, nadaljevala v srbohrvaščini in da ni ne meni ne njemu padlo v glavo vprašanje: Znete morda slovensko?

Mea culpa — takšen sem! Nostra culpa — takšni smo! Greh to sicer ni, lepo pa tudi ne!

TUJI HUMOR

Pozor. prometni znak!

— Pojdi vendar dalje! Saj vidiš, da je ustavljanje prepovedano!

Brez komentarja

OGORČENJE

»Nekam zgodaj si prišel s kožuhanja, Janez?«
 »Kaj pa naj bi delal tam, mati? Pomislite: trikrat sem zarjovel na ves glas: 'Auf biks!', pa mislite, da se je kdo kaj zmenil za to? In to naj bo potem kožuhanje!«

V ponedeljek na Štajerskem

— Krvna skupina A ali B?
 — Ne eno ne drugo temveč Š!
 — ??? Te sploh ni ...
 — Š ... šmarnica ...

KAKO SEM POSTAL FILATELIST

(Šnofač ima besedo)

Bral sem v časnikih, da imajo v nekaterih državah imenitne avtomate. Če pritisneš na gumb, ti takale zver pokaže jezik, ki obližne znamko, da jo lahko prilepiš na kuverto.

Ta avtomat — tako bodo prav gotovo rekli spet gospodje iz Kremlija — je ruski izum! Počena figa — pravim jaz — ni vse rusko, kar se obližuje. Kdaj sem že jaz pogruntal tole reč z obližovanjem znamke! Se rajni gospod Košir — oče poštne znamke — bi mi bili hvaležni zanjo, če bi jo seveda dal v javni promet!

Stvar je popolnoma enostavna: že od nekdaj močim vse znamke in kolke na Gezinem jeziku, ki je za tako reč kot nalašč ustvarjen. (Geza je namreč moja koza, če kdo tega slučajno še ne ve).

»Strelna, zdaj pa že enkrat povej, kako si postal filatelista!«

Počasi, vse bo prišlo na vrsto. Ta reč ni kar tako enostavna. To je približno tako težko opisati, kakor sestaviti karikaturostiko:

»Že v mladih letih sem občutil strast do zbiranja znamk ... vedno sem simpatiziral z velikimi znamkami ... tudi zaprt sem bil zaradi tega in celo tepen ... kljub slabemu socialnemu položaju sem se posvetil ideji zbiranja ... nobena zapreka me ni mogla zaustaviti na tej zmagoslavni poti ... itd.«

Da, da, nekateri so res pravi mojstri v pisanju lastnih karikaturostik, česa vsega ne odkrijejo v svoji preteklosti, kar bi jih naredilo močate in večvredne ... jaz pa, dragi prijatelji, jaz in moja koza Geza, s pomočjo katere lepim znamke, midva sva kar bolj za resnico, pa čeprav ni kdove kaj rožnata.

Torej — počena figa — postal sem filatelista tisti dan, ko sem bral v časnikih, da je v Ljubljani odprta razstava znamk in da je obiskovalcem odobrena polovična vožnja.

Ker sem imel ravno tiste dni v Ljubljani uradne opravke, mi je ta razstava prešmentano prav prišla. Poslovil sem

se od svoje Geze, ki sem ji moral obljubiti, da jo bom vzel v Ljubljano, ko bo razstava koz (v Ljubljani je vedno kakšna razstava), kupil sem pri Putniku obrazec K 16, ki mi je omogočil polovično vožnjo, in že sem se peljal proti Zidanemu mostu, lepo nobel v brzovlaku — drugi razred — kot pravi, pravcati filatelista.

Ves dan sem letal po Ljubljani. V uradih sem za čuda hitro opravil, ogle dal sem si vse trgovine, oblezel vse znanee, kupil nekaj malega za Gezo in — končno sem mimogrede stopil še v razstavní prostor znamk, da mi potrdijo na obrazcu obisk razstave. Plačal sem vstopnino, dali so mi katalog in jaz sem si: ena — dva — tri ogle dal razstavo. Nihi dobro pokukal nisem v razstavní prostor, že sem ga zapustil. Blagajničarka me je začudeno pogledala. Misli la si je: ta je pa res filatelista!

Jaz pa sem medtem že sedel v Dajdamu in pil dva deci plaveca. Nato še dva deci, potem še dva deci, naknadno še dva deci in za zaključek še dva deci — tako da mi je bilo v vagonu, ki je peljal proti Mariboru, prav prijetno toplo. V rokah sem držal katalog razstave znamk, na katerem so bila napisana vprašanja razstavnega odbora:

»Hvaležni bomo cenjenim obiskovalcem, če bodo zapisali svoje vtise v posebno knjigo, ki je v ta namen na razpolago v vhodnem prostoru. Pri našem delu nam bodo dragoceni vaši odgovori na naslednja vprašanja:

1. Kaj vam na razstavi najbolj ugaja?
2. Kakšna je vaša sodba o razstavi? Nasmehnili sem se in takoj odgovoril:

1. Na razstavi mi najbolj ugaja — polovična vožnja!

2. Moja sodba o razstavi je zelo pohvalna. Razstava ima izrazito socialni značaj, saj omogoča marsikomu — vsled polovične vožnje — ogled prestolnice! Tako sem postal filatelista.

In takih filatelista — če se ne motim — je še precej!

ZAPRAVLJIVI DIREKTOR

Moda je, da se ljudje pritožujejo čez direktorje. V neki tovarni je predsednik delavskega sveta tudi imel marsikaj povedati:

— In da ne pozabim, že to! Naš direktor je naročil deset Minimax aparatov za gašenje požara! In do sedaj nismo niti enega uporabili! eno!

V RESTAVRACIJI

— Povejte mi, tovarišica natakara, kakšna je ta pečenka — svinjska ali telečja?

— Hm, kaj ne razločite?

— Ne!

— Potem je pa tako vseeno!

DVE IZ ZBIGOVEC

Niso velik kraj Zbigovci. Pa se tudi v njih večkrat kaj zgodi. Te dni je prileta v ta kraj lepa premija državne loterije v obliki 400.000 dinarjev in se ugnezdi la v žep gostilničarja Franca. Upajmo, da prileti sčasoma še kakšna sestra te premije in se obesi na koga, ki jo bo bolj potreben.

Imamo pa v Zbigovcih tudi žensko, ki je pred kratkim prosila župnika Puncerja, naj bi za pokojnikom mašo bral. Pa so gos pod dejali, da so pri njih vse maše tja do trde zime že oddane. Ko pa mu je ženska dala 150 dinarjev in pomolila zraven še lepo klobaso, so bili gospod hitro omehčani in obljubili branje maše že takoj naslednji dan. Ljudje sedaj takole pojejo:

Ce za vsako mašico bo dobil klobasico, Puncerjeva zakristija kmalu bo kar mesarija.

Za Dolenjske Toplice prestopit

Mnogi zdraviliški gostje, ki spet prihajajo v toplice, so nemalo razočarani, ker jih v Strah ne čaka niti avtobus niti konjska vprega.

— Kaj pa vi tu čakate?
 — Na dvajsetletnico proslave ustanovitve prvih štirih slovenskih brigad, da se bomo spet enkrat lahko v toplice v redu peljali!

Višja matematika

Minilo je več mesecev po te lovadni olimpiadi. Po velikih naporih je naš telovadni strokovnjak sešel točke posameznih telovadk in ugotovil, da znaša skupni znesek 3 točke več, kot je naše vodstvo reprezentance verjelo objavljenim rezultatom v Helsinkih. Žalibog, da v Helsinkih naše vodstvo ni moglo prekontrolirati prisojenega nam zneska točk, ker ni imelo s seboj seštevne aparata. Šele po prihodu v Jugoslavijo je pristopilo k pripravi za organizacijo seštevanja in po nekaj mesecih trdega dela uspelo pravilno sešteti točke. Posneli smo sliko v trenutku, ko se je zgodil dogodek, objavljen v vseh naših časopisih.

Cherchez la Yngostarie!

Na mednarodnih kolesarskih tekmah v Milanu so favoriti Italijani Fausto Coppi, Bartali in Magni padli po krivdi nekega gledalca in prispeli na cilj šele eno minuto za zmagovalcem.

Italijanski novinar: »Ta gledalec je gotovo Jugoslovian!«

Praktični izum

— To si je izmislil naš trener, ker so tekači vedno izgubljali štafetno palico!

Blíža se zima in z njo smučanje. Na to sem se temeljito pripravil. Pred par dnevi sem prodal hišo in kupil smučarsko opremo pri podjetju Slovenijašport.

V ŽARKIH ZVEZD

Sportni rekorderji so redkost. Kako prijetno se je greti v bližini športne slave! V Mariboru sem videl ženskega trenerja, ki je nosil šprintarice in štarine naprave svojemu ženskemu rekorderju po igrišču. Baje je to psihološki prijem za vzgojitev samozvesti mladi rekorderki. Seveda je treba paziti pri tem na sledeče: če bi se dalo tudi samostalnik stopnjevali, bi se ta samostalnik stopnjeval takole: samozaveš — večja samozaveš — domišljavost!

VEČ FIZIČNE KONDICIJE

Surovest je v nogometu posebna kvaliteta, ki jo imajo nekvalitetni igralci. Tako se igralci Postojne, ki so izgubili s Korotonom 0:5, med vso tekmo poučevali sednika, kako maj sodi. Ker pa jih sodnik ni hotel ubogati, je neki igralec Postojne, katerega imena zaradi bon-tona časopisi nečejo izdati, napadel sednika. Sodnik, ki je bil v mladih letih najbrže tekač, je pravočasno prispel do garde robe. Sedaj šele razumem sklep, ki je bil sprejet na zborovanju nogometnih sodnikov in ki se glasi: »Novoizvoljeni odbor se bo moral tudi bolj pobrigati za fizično usposobljenost sodnikov«. Na ta način bodo seveda postale nogometne tekme bolj zanimive in bomo pritegnili na nogometna igrišča tudi boksarsko publiko — pod pogojem seveda, da ne bo poslednjih intervencij pristojnih organov kot doslej.

V ZNAMENJU ORGANIZACIJE

Mislím, da je najlažje postati prvak v patrolnem kolesarjenju. To pa zaradi tega, ker je v tej vrsti tekmovalja treba tako velikih tehničnih priprav, da utegne Kolesarska zveza Slovenije poslati društvom razpis prvenstva šele v zadnjem hipu, vsled česar tekmuje le par ekip iz Ljubljane. Po teh velikih pripravah, ki zahtevajo jeklenih živcev, pa pridejo sodniki in zahtevajo po čl. 131 tehničnega pravilnika za tekmovalce zdravnik in motorno spremstvo. Jasno, da KZS na to ni mogla pristati. Kakšni športniki pa so to, ki morajo imeti v spremstvu zdravnik! Kakšno kolesarstvo pa je to, ki mora imeti motorno spremstvo! In ker je KZS kolesarski organ v naši državi, je neki član upravnega odbora KZS izjavil, da so sodniki državi škodljivi elementi!

Zaradi pokazanih odličnih organizacijskih prijemov predlagamo, da odbornike KZS pritegnejo k organiza-

cijem odbora za pripravo olimpijskih iger v Melbourne l. 1956, v kolikor bodo do takrat ostali sedanjí člani še člani upravnega odbora KZS.

PAVOVO PERJE, RIBE IN DRUGO

O srednješolskem atletskem prvenstvu Slovenije smo čitali članek. Nato smo zopet čitali resničen članek.

Nato smo čitali o pavovem perju, ki krasi človeka; in končno še enkrat o ribah, ki jih v šoli gojijo in jih nato druživa ulovijo. Z ozirom na pomanjkanje papirja je bilo o eni in isti stvari napisanih samo okoli šest sto strokovno kvalitetnih vrstic. Če ne bi Polet več objavil tozadevnih vzdaljšnih člankov, daje Toti list prostor za eventualno nadaljevanje.

POVOD IN POSLEDICA

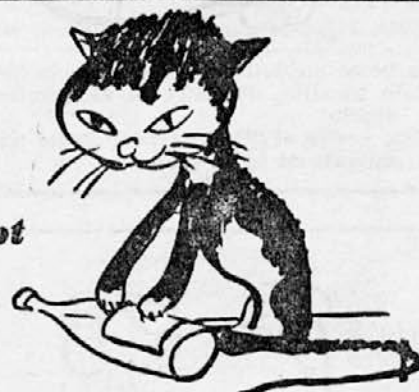
— Oprostite, ali je to boksar, ki ga je povezal danes zjutraj tisti motorist?
— Ne, to je tisti motorist...

Veliki lov

Spretni zadnjemu:
— Ali jo tudi vi mahate v »Udarnike«?
— ???
— V »Partizane«?
No, na vsak način ne pokazite mariborske kino podjetje bo v svojih dvoranah v prihodnjih dveh tednih vrlo vrste zanimivih filmov!

Recept

Takegale mucka lahko v svojo veliko nevoljo kar hitro staknete za drag denar kjer koli, v ljubljanskem kinu »Šiška« pa ste pred njim zanesljivo zavarovani za nekaj kovačev! Ne verjamete? Pohitite, ne bo vam žal!

Ravnoteže

— Pepe, čudno, da ne izgubita ravnotežja!
— To je pa nemogoče! Sicer sta pa stalna naročnika mariborskega »VEČERA« in tako že avtomatično zavarovana proti vsaki nezgodi!

Zdaj smo pa tam...

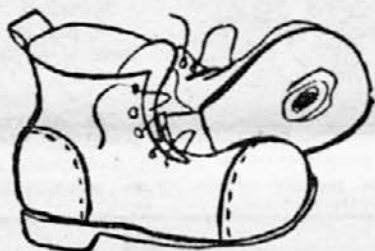
NIČ NE POMAGA!

zavno čistilo ZA VSE! — Skratka: PREPRI-
CAJTE SE!

— Vse kaže, da bom na vse zadnje moral kljub morju nians bele barve le kupiti »Zlatorogovo« zobno kremo, če hočem, da bo tudi portret na sliki imel tako čudovito bele zobe, kot jih ima model! Sicer pa mariborska tovarna »Zlatorog« proizvaja tudi »PERION« - odličan prašek za pranje najfinejšega perila, »VIT« - izredno učinkovito univer-

Takole si utegnete zbrusiti podplate...

če boste bezljali okrog po informacijah! Zato kupujte »POLET« in na tekočem boste o športu! Zato berite »PPP« in zvedeli boste mnogo zanimivosti od tu in tam!

L
j
u
b
l
j
a
n
s
k
a

— Oprostite, tovarišica, imam prošnjo...
— Ne vem, veste...
— Res, veliko, veliko prošnjo imam...
— Joj, nikar, pogledajte...
— Toda, lepo vas prosim, uslišite mi to največjo željo!
— Oh, kaj pa mislite vendar...
— Pa vendar, osrečite me, rotim vas! Pojdite danes z menoj v kino »Union«.
— V kino! To pa seveda takoj! Kajti to je tudi moja največja želja. In če le hočete, pojdem jutri še v kino »Moskva« — pojutrišnjem v kino »Sloga« In potem zopet v kino »Moskva« in potem v kino »Union«...

RAZGOVOR 6

Pri nas se v veži zgodilo ni nič,
zamešal je hiše nek vražji hudič!

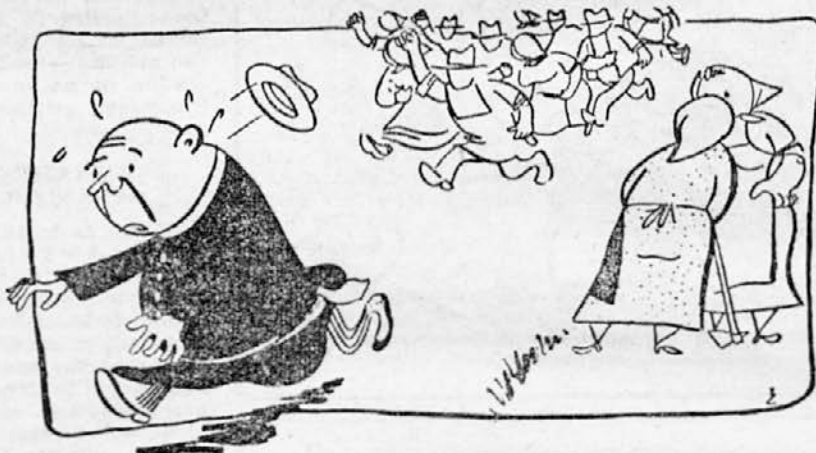
Prava beseda — o pravem času.
Prava pijača — na pravem kraju.

Katera je prava beseda? — Vsi na dobro kapljico!
Kateri je pravi čas? — Vsak dan od 8. do 24.
Katera je prava pijača? — Bizeljčan!
Kje pa je pravi kraj? — »ŠESTICA«!

Opozorjamo, da točimo v našem gostinskem obratu izvrstno bizeljsko vino. Kvaliteta je taka, da vsi tako govore:
»Kar je preveč, je sicer zmeraj preveč, kozarček Bizeljčana pri »Šestici« preveč, je pa vedno ravno prav!«

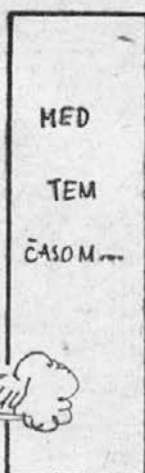
To pol gie pa zaies

— Pogledj, pogledj. Ančka, kako so naš gospod priljubljeni v fari. Vse zadružnike imajo za sabo!

— Ne, kmetje hitijo le v trg, da se naročijo na »DNEVNIK«! Veš, to ni kar tjavendan. Če imaš plačano naročnino do 15. za tekoči mesec, si avtomatično udeležena pri velikem nagradnem žrebanju! Dobitkov je deset — v skupni vrednosti 250.000 dinarjev! Tako lahko prav poceni dobiš moderno spalnico v vrednosti 115.000 dinarjev. Jej, kako bi mi prav prišla! Drugi največji dobiček je kuhinjska oprema. Sicer bi bila pa jaz popolnoma zadovoljna, če bi mi žreb naklonil kauč ali železen štedilnik, električni kuhinjski, dve odeji, par gozzeric, kovček ali pa možko kolo za mojega Janeza. Prav bi mu seveda prišlo tudi blago za obleko. V nekaj besedah, Mica, naročnino se menda že splača pravočasno poravnati! To tembolj, ker je naročnik »DNEVNIKA« avtomatično tudi zavarovan za 60.000 dinarjev za primer invalidnosti, za 30.000 dinarjev pa za primer smrti! Vseh teh ugodnosti so deležni tudi novi naročniki, vendar zanje velja tale pogoj: pri naročilu lista morajo vplačati dvomesečno naročnino v znesku 280 dinarjev. Torej, Mica, se že splača pohiteti! Naročila sprejemajo podružnice v Mariboru, Celju, Ptuj, Trbovljah, Zagorju, Kranju, Jesenicah, Novem mestu, Idriji in v drugih večjih krajih Slovenije ter seveda tudi v upravi lista v Ljubljani. Kardeljeva ulica 7!

SAMO ZA MOČNE ŽIVCE!

SKRIVNOST ČRNEGA ZAHACJA

